

ΑΠΟΚΤΩ

αποκτώ κ. **αποχτώ**, ρ. [*<μσν. ἀποκτῶ <από + μτν. κτῶ (= κατέχω)*], αποκτώ. **1α.** κάνω δική μου μια γυναίκα, την παντρεύομαι: «τα 'βαλε μ' όλο το σόι του για να την αποκτήσει». (Λαϊκό τραγούδι: *πετραδάκι πετραδάκι για τα σένα το 'χτισα, το φτωχό μου το τσαρδάκι κι όμως δε σ' **απόχτησα***). **β.** κάνω δική μου μια γυναίκα, τη χαίρομαι ερωτικά, της επιβάλλω τη σεξουαλική πράξη: «της έταζε λαγούς με πετραχήλια μέχρι να την αποκτήσει». (Λαϊκό τραγούδι: *Ελένη Ελενάρα μου εσύ 'σαι η μπαρμπουνάρα μου κι αν δε σε **αποκτήσω** τι μ' ωφελεί να ζήσω*). **2.** κάνω, γεννώ παιδί: «είναι πολύ χαρούμενος, γιατί απέκτησε ένα γιο».

- αποκτώ όνομα, βλ. λ. [όνομα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας